

Til Stortingets Justiskomite
Oslo.

112380

Jeg ble ved dom i Høyesterett i september 1950 idømt 3 år 6 mnd. for overtredelse av strl. § 86.

Straffeutmålingen og domspremissene viser at det vesentligste av dommen skyldes mitt politiske forhold.

~~Jeg har fra 1945 sittet fengslet ialt ca. 25 måneder og slapp ut juni 1947, altså for fire år siden.~~

Jeg har fra 1945 sittet fengslet ialt ca. 25 måneder og slapp ut juni 1947, altså for fire år siden.

Jeg har gått ut fra at jeg har sonet straffen fullt ut i henhold til reglens oml/2 soning.

Jeg har nu fått ordre om på kort varsel å møte for å sone 3 måneder angivelig reststraff, idet myndighetene for mitt vedkommende vil forlange soning av 2/3 av ~~straffen~~ hele straffen.

I betraktning av at det nu er temmelig mange år siden krigen og i betraktning av at jeg har vært ute i fire år, vil det være naturlig å legge synspunktene i lov om fengselsvesen § 22 til grunn, i henhold til hvilket en på prøve løslatt ansees ferdig med straffen etter 3 års forløp.

Jeg vil ikke unnlate å nevne at jeg fikk min helbred knekket da politiet i sin tid rev meg ut av min sykeseng på Ilebu og overførte meg til den mørkeste selle på Møllergaten. Dette var represalier mot meg fordi jeg sa rett ut til politiet at jeg fant det råttent at politiet sendte brennevin inn i leiren gjennom provokatører. Noe som er helt uomtvistelig.

Ødeleggelsen av min helbred er for meg verre straff enn om jeg hadde måttet sone hele dommen fullt ut uten noe fradrag.

Som det vil være den ærede Justiskomite bekjent har jeg en meget omfattende injuriersak gående og det vil selvsagt være umulig å føre forsvaret i denne omfattende sak tilfredsstillende dersom jeg innsettes i fengsel og avskjæres fra omverdenen. Almenheten vil sikkert reagere mot at myndighetene mitt unner denne saken nu fengsler meg for mitt forhold unner krigen.

Jeg har ført fullt sandhetsbevis ~~for~~ punkt for punkt for de anklager jeg har rettet mot visse personer innen rettsopp-gjøret. Det må være i enhver rettsstats interesse at jeg fortsatt får full anledning til å legge sandheten frem.

Jeg har tillat meg å avsløre fhv. statsadvokat Bjørnvik i Buskerud, jeg har på følelsen at visse personer ikke setter pris på dette, men det må være i rettsstatens interesse at denslags gemenheter avsløres.

Innkallelsen til soning av 3 måneder står muligens i forbindelse med denne sak. Nektelsen av å la meg nyte godt av bestemmelsene om 1/2 soning oppfatter jeg som hevsnakt.

Jeg har forøvrig etter at det i fem år har vært umulig for meg å komme i virksomhet endelig kommet i sving og legger i disse dager avsluttende hånd på et arbeide med igangsettelse av nye husbygg etter et nytt patentert system, som jeg mener endog er billigere og bedre enn Selvaags.

Noe tvangsarbeid er jeg på grunn av min svekkede helbred og høye alder avskåret fra å utføre, men håper at jeg fremover vil ha krefter til å administrere et samfundsgavnlig arbeide.

Jeg er innkalt til soning førstkomende mandag og tillater mig høfligst å anmode den ærede Justiskomite å gjøre hen- vendelse til Statsadvokatene / Domsarkivet om at straffens fullbyrdelse utsettes - i påvente av innsendelse av en benådning- søknad, som min forsvarer desværre er avskåret fra å utarbeide i denne uken.

Jeg synes det er uhørt at man med få dagers varsel plutselig forlanger mig innsatt nu like før Påsken. Har man latt så mange år gå etter det straffbare forhold bør man også kunne gi rimelig varsel, slik at et benådningssøknad kan innsendes og behandles.

Erbødigst
P. Harsøm

Kopi tilstillet Domsarkivet.